

ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ (Π.Α.Κ.)

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

(Τό 'Εθνικό Συμβούλιο του Π.Α.Κ. - 'Εξωτερικού βάσει σέ κυκλοφορία τό ακόλουθο πρόγραμμα γιά έκτεταμένη συζήτηση μέσα στά πλαίσια τών Οργανώσεων του ΠΑΚ καί τών φίλων του ΠΑΚ).-

Τό ΠΑΚ έργάζεται γιά τήν ανάπτυξη του 'εθνικού απελευθερωτικού κινήματος του ελληνικού λαού, του όποιου σκοποί είναι: Εθνική 'Ανεξαρτησία, Λαϊκή Κυριαρχία, Κοινωνική Δικαιοσύνη καί Δημοκρατικές Διαδικασίες.

'Ο αγώνας του ΠΑΚ γιά μία νέα 'Ελληνική Σοσιαλιστική Δημοκρατία βασίζεται πάνω στην αρχή ότι ή 'εθνική ανεξαρτησία είναι απαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν πραγματοποίηση της λαϊκής κυριαρχίας* ότι ή λαϊκή κυριαρχία είναι απαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν πραγματοποίηση της κοινωνικής δικαιοσύνης μέσα στά πλαίσια μιās σοσιαλιστικής κοινωνίας* ότι κοινωνική καί οικονομική ισοτία όλων τών πολιτών είναι απαραίτητη προϋπόθεση γιά τήν πολιτική δημοκρατία.

Γι' αυτό τό λόγο, ό αγώνας του ΠΑΚ είναι, πρώτο καί κυριώτερο, αγώνας γιά τήν απελευθέρωση της 'Ελλάδας από τό δεσμό της άποικιοκρατίας, που σφυρηλατήθηκαν από τόν 'Αμερικανικό Ιμπεριαλισμό στά πλαίσια της 'Ατλαντικής Συμμαχίας (ΝΑΤΟ). Γι' αυτό τό ΠΑΚ, τό στρατιωτικό καθεστώς της γούντας, που έπεβλήθηκε μέ τό πραξικόπημα της 21ης 'Απριλίου 1967, δέν είναι τίποτα άλλο παρά μία ιδιαίτερα σκληρή μορφή του έξαποικισμού της 'Ελλάδας. 'Ετσι, ό αγώνας γιά τήν άνατροπή του είναι ταυτόχρονα ένας αντι-ιμπεριαλιστικός αγώνας καί ένας αγώνας γιά 'απελευθέρωση καί, έπομένως ως συνέπεια, είναι άπαραίτητα ένας αγώνας χωρίς περιορισμούς, ως πρός τά μέσα.

'Η 'ελληνική άστική τάξις (μπουρζουαζία) δέν είναι αυτόνομη τάξις. 'Αποτελεί έναν εξαρτημένο καί δουλικό προμαχάνα του ξένου, καί ιδιαίτερα του 'Αμερικανικού, μονοπωλιστικού κεφαλαίου τό όποιο εις τό πλαίσιο του παγκοσμίου δυναμικού του ιμπεριαλισμού έχει μετατρέψει τήν 'Ελλάδα σέ άνοικτό χώρο γιά τήν άνευ περιορισμού έκμετάλλευση του 'ιδρώτα του ελληνικού λαού, καί σέ έξοπλισμένο στρατόπεδο γιά τήν ύπερδοσις τών στρατιωτικών συμφερόντων του Πενταγώνου στην Μεσόγειο καί τήν Μέση Ανατολή. Συνεπώς, ό αγώνας είναι αγώνας της άγροτικής τάξεως, της εργατικής τάξεως* ό αγώνας του μισθωτού εργάτου καί του μικροβιοτέχνου καί μικροεμπόρου. Καί είναι πράγματι έκλιση ό αγώνας της 'ελληνικής νεολαίας καί ιδιαίτερα της σπουδαστικής νεολαίας που όπληξε πάντοτε ή πρώτη που έπαιώθηκε τίς θυσίες στους συνδικαλιστικούς αγώνες του λαού μας. Αύτές οι ρίζες, οι πηγές του αγώνα μας, τόν μετατρέπουν σέ μάχη γιά τήν κατάργηση της οικονομικής καί κοινωνικής άνισότητας, γιά τήν πλήρη εγκαθίδρυση της άνευ όρων Κυριαρχίας του λαού, γιά τήν ένεργητική συμμετοχή του άγρότη, του εργάτη, του μισθωτού, του βιοτέχνη, του φοιτητή -κάθε εργαζομένου 'Ελληνα- στίς κρίσιμες αποφάσεις που τόν άφορούν* γιά γνήσια καί χωρίς εμπόδια δημοκρατικές διαδικασίες.

Τό ΠΑΚ μάχεται καί θά έξακολουθήσει νά μάχεται, χρησιμο-
ποιώντας οποιοδήποτε καί όλα τά μέσα, γιά τήν άνατροπή τής χούν-
τας -όσοτα με τήν οποιαδήποτε μεταμείωση που τυχόν θά φορδαι
σε όποιαδήποτε στιγμή-, γιά τήν παραδειγματική τιμωρία τών όπυ-
θύνων, γιά τήν κτηνωδία του καθεστώς ή τών συνεργατών του, γιά
τήν άμεση απόλυση όλων τών πολιτικών κρατουμένων χωρίς έξαίρε-
σι, γιά τήν πλήρη αποκατάσει τών θυμάτων του άγώνα του Έλλη-
νικού λαού, καί γιά τήν άμεση κατάργηση τών άνελεθέρων μέτρων
του παρελθόντος, καί τών διεθνών συνθηκών καί συμφωνιών που
έχουν όδηγήσει στήν οικονομική, πολιτική καί στρατιωτική έξάρ-
τηση τής Ελλάδας από τό μονοκλιτιστικό, ιμπεριαλιστικό κατεστη-
μένο τής άξσεως -καί κιά συγκεκριμένα, από τίς Ηνωμένες Πολι-
τείες τής Άμερικής.

Τό ΠΑΚ θά έξακολουθήσει τήν μάχη του χωρίς περιορισμούς
ώς πρός τά μέσα, χωρίς συμβιβασμούς ως πρός τούς σκοπούς, μέχρι
τή στιγμή που ή Ελλάδα θά γίνει ανεξάρτητο Κράτος, μέχρις ότου
ό Έλληνικός λαός γίνει κύριος τής χώρας του, μέχρις ότου τά
θεμέλια μιας νέας Έλληνικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας στεριώ-
σουν γερά. Γι αυτό τό λόγο τό ΠΑΚ άπορρίπτει άπ τή αρχή κάθε
συμφωνία μεταξύ πολιτικών ή αντιστασιακών οργανώσεων που θά μο-
ρούσε νά περιωρσει με οποιοδήποτε τρόπο τήν έξλευθερία του Έλ-
ληνικού λαού νά καθορίζει ό ίδιος τό μέλλον του.

Οί έπιτεθείς του Έλληνικού λαού θά έξασφαλιστούν μέσα
στό πλαίσιο ενός νέου Συντάγματος που θά βγη από μια ανεξάρτητη
καί έξλευθερα έλεγμένη Έθνική Συντακτική Συνέλευση. Τό ΠΑΚ
θά ύποβάλει καί ύποστηρίξει, μέσα στό πλαίσιο μιας τέτοιας Έθνι-
κής Συνελεύσεως, ένα Συνταγματικό Σχέδιο, που θά βασίζεται στις
άκόλουθες άρχεις:

Α/ Τό Σύνταγμα θά πρέπει νά έγγυηθή τήν Κοινωνική Ίδιοκτησία
τών παραγωγικών μονάδων (με έξαίρεσι φυσικά τών μικρών άγροτι-
κών ιδιοκτησιών, που θά επικρατήσει ή συνεταιριστική μορφή
παραγωγής), καί τών μικρών βιοτεχνικών επιχειρήσεων. Κοινωνική
ιδιοκτησία τών παραγωγικών μονάδων διαφέρει καί πρέπει νά ξεχω-
ριστή από τήν Κρατική Ίδιοκτησία. Κοινωνική Ίδιοκτησία ύπονοεί
ότι τόσο ή Ίδιοκτησία όσο καί ό αποφασιστικός έλεγχος εφύσκονται
στό χέρια εκείνων που είναι άμεσα συνδεόμενοι (οι εργάτες που
διευθύνουν τήν παραγωγική μονάδα), ή οι όποιοι επηρεάζονται άμεσα
(θετικά ή άρνητικά) από τήν λειτουργία μιας μονάδας (όπως π.χ.
ή κοινότητα, ή περιφέρεια, ή τό έθνος -ανάλογα με τό μέγεθος,
τύπο ή σημασία τής συγκεκριμένης επιχειρήσεως).

Β/ Τό Σύνταγμα θά πρέπει νά έγγυηθή τήν άποτελεσματική καί
άπερίοριστη Κυριαρχία του λαού. Όλη ή έξουσία θά πρέπει στήν
πράξη νά πηγάει από τόν λαό. Ξιδικώτερα αυτό ύπονοεί:

α/ Άν εύθελας συμμετοχή του λαού στις αποφάσεις που τόν
άφορούν θά πρέπει νά εκιδιωχθή στόν μεγαλύτερο δυνατό
βαθμό.

β/ Έφ' όσον ή λειτουργία ενός σύγχρονου καί πολύπλοκου κοι-
νωνικού συστήματος απαιτεί τήν δημιουργία αντιπροσωπευ-
τικών θεσμών γιά τόν συντονισμό καί τήν πλατύτερη επί-
βλεψη τών κοινωνικών διαδικασιών, θά πρέπει νά ύπάρχουν
άντιβαρα που θά έγγυώνται ότι όν θά δημιουργηθούν κα-
τεστημένα σε οποιαδήποτε πλευρά τής δημόσιας ζωής.

γ/ Ο λαός πρέπει νά παραμένει όπλισμένος -γιατί στήν πράξη,
αυτός είναι ό μόνος τρόπος που μπορεί, μακροχρόνια, νά
έγγυηθή τήν άπαραβίαστη κυριαρχία του.

Γ/ Ο πολίτης προστατεύεται από κάθε αυθαίρεσα των αντιπροσωπευτικών θεσμών με μια γνήσια ανεξάρτητη Δικαιοσύνη.

1/ Τά βασικά δικαιώματα του πολίτη εγγυῶται ὁ Χάρτης τῶν Ἀνθρώπινων Δικαιωμάτων τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἡ ἐλευθερία τῆς γνώμης καὶ τῆς ἐκφράσεως, ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ ὀργανώσῃται μὲς γιὰ τὴν ἐπίτευξη συλλογικῶν σκοπῶν μὲς στὸ πλαίσιο τοῦ συντάγματος, τὸ ἀπαρβαστο τοῦ ἀτόμου, ἐγγυῶται καὶ προστατεύει ἡ ἀνεξάρτητη Δικαιοσύνη.

2/ Τά ἀκόλουθα δικαιώματα ἔχουν συνταγματικὴ ἐγγύηση:

α/ Κοινωνικὴ ἰδιοκτησία, δηλαδή, ἐθνικὴ, περιφερειακὴ καὶ κοινοτικὴ ἰδιοκτησία τῶν παραγωγικῶν μονάδων σὲ συνδυασμὸ μὲ αὐτο-διοίκησι ἀπὸ τοὺς ἐργάτες - μὲς στὸ πλαίσιο τοῦ ἐθνικοῦ, περιφερειακοῦ καὶ κοινοτικοῦ προγράμματος γιὰ τὴν οἰκονομικὴ, κοινωνικὴ καὶ πολιτικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας. Ἐξαιροῦνται οἱ μικρὲς γεωργικὲς καὶ χειροτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις.

β/ Παραγωγικὴ ἀπασχόλησις, Κοινωνικὴ ἀσφάλεια καὶ ἐλευθερία καὶ ὑποχρεωτικὴ παιδεία γιὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Ἕλληνες.

γ/ Κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἰσότητα τῶν δύο φύλων.

3/ Τὸ Σύνταγμα θὰ προσδιορίσῃ ἐπίσης σὲ γενικὲς γραμμὲς τὸν προσανατολισμὸ τῆς χώρας στὸν διεθνεῖς σφῆρο.

α/ Τὸ ἔθνος δὲν συμμετέχει σὲ οἰκονομικὲς συμμαχίες ποὺ θὰ ὑπεσκάπτουν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ νὰ προγραμματίσῃ τὴν κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ πορεία τῆς Χώρας τοῦ.

β/ Τὸ ἔθνος δὲν συμμετέχει σὲ στρατιωτικὲς συμμαχίες ποὺ:

ι. εἶναι ἐχθρικές γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὸ δικαίωμα αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν,

ιι. ὑποσκάπτουν τὴν ἐθνικὴ του ἀνεξαρτησία ἢ περιορίζουν τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ιιι. ὀδηγοῦν σὲ πόλωση στὴν Εὐρωπαϊκὴ ἢ Μεσογειακὴ σφαῖρα.

4/ Ἐθνοκεντρικὲς πεποιθήσεις καὶ ἐλευθερία τῆς λατρείας εἶναι ἐγγυημένα. Ὁ διαχωρισμὸς Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας εἶναι συνταγματικὰ ἐγγυημένους.

5/ Ἡ μόνη πηγὴ δυνάμεως εἶναι ὁ Λαός.

α/ Ἡ χώρα θὰ ἀποκεντρωθεῖ σὲ ἔθνη περιφέρειες. Κάθε περιφέρεια ἀποτελεῖται ἀπὸ κοινότητες.

Ὁ Λαός ἐκλέγει ἀπ' εὐθείας Κοινοτικὰ Συμβούλια καὶ Περιφερειακὰ Συμβούλια.

β/ Τά Κοινοτικὰ Συμβούλια ἀσκοῦν νομοθετικὴ καὶ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία. Τά Περιφερειακὰ Συμβούλια εἶναι νομοθετικὰ σώματα. Ἐκλέγουν τὴν Περιφερειακὴ Διοίκησι.

γ/ Η Συνέλευσις τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλῶν ἐκλέγει τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης (ΑΣΕΔ) καὶ εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος καθὼς καὶ τοῦ Προγράμματος Κοινωνικῆς καὶ Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως.

δ/ Η Συνέλευσις ὄλων τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλῶν ἐκλέγει τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον γιὰ τὴν Οἰκονομικὴν καὶ Κοινωνικὴν Ἀνάπτυξιν (ΕΣΟΚΑ), τὴν Βουλὴν, τὸ Ἰνστιτούτο Ραδιοφωνίας καὶ Τηλεοράσεως (ΙΡΤ), καὶ τὸ Ἀνώτατο Συμβούλιο τῆς Εφεδρικῆς Εὐνοφρουρᾶς (ΑΣΕΕ).

ε/ Η Βουλὴ καὶ ἡ ΕΣΟΚΑ, σὲ κοινὴ συνέλευσιν, ἐκλέγουσιν τὴν Κυβέρνησιν.

ζ/ Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐκλεγῆι γιὰ τρίτη θητεία.

Ὅλοι οἱ ἀξιωματοῦχοι μποροῦν νὰ ἀνακληθῶσιν.

6/ α/ Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀντιπροσωπεύει τὴν Πολιτείαν. Προεδρεύει τοῦ ΕΣΟΚΑ καὶ τοῦ ΑΣΕΕ καὶ κρατίζεται ἐνήμερος τῆς ἐργασίας τῆς Κυβερνήσεως.

β/ Η Βουλὴ εἶναι νομοθετικὸ σῶμα. Ἡ λειτουργία τῆς εἶναι νομοθεσία καὶ ἐπίβλεψις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τοὺς τομεῖς τῆς Ἑθνικῆς Ἀμυνας, Ἐσωτερικῆς Πολιτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

γ/ Η ΕΣΟΚΑ εἶναι νομοθετικὸ σῶμα. Μὲ τὴν τεχνικὴ βοήθειαν ἑνὸς διοικητικῆς ἀνεξάρτητου Ἐθνικοῦ Κέντρου γιὰ τὸν Κοινωνικὸν καὶ Οἰκονομικὸν Προγραμματισμὸν (ΕΚΚΟΠ), ἐπεξεργάζεται τὸ συνολικὸ πρόγραμμα τῆς Χώρας σὲ ἁρμονίαν μὲ τὰ περιφερειακὰ προγράμματα ἀναπτύξεως. Τὸ πρόγραμμα τῆς ΕΣΟΚΑ εἶναι δεσμευτικὸ γιὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ γιὰ τὰς Περιφερειακὰς Διοικήσεις. Ἡ ΕΣΟΚΑ ἀσκεῖ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως μέσα στὴν προσπάθειάν της νὰ τεθῆ σὲ ἐκτέλεσιν τὸ πρόγραμμα ἀναπτύξεως τῆς Χώρας.

δ/ Η Κυβέρνησις εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ :

ι. Ἐξωτερικὴ πολιτικὴν, ἔθνικὴν ἄμυνα καὶ ἔθνικὴν ἀσφάλειαν. Καὶ εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς τομεῖς τὴν Κυβέρνησιν ἐπιτηρεῖ ἡ Βουλὴ.

ii. Γιὰ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ συντονισμὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος ποὺ πρότεινε ἡ ΕΣΟΚΑ εἰς τοὺς διαφόρους λειτουργικὸς τομεῖς τῆς οἰκονομίας (π.χ. Βιομηχανία, Γεωργία κ.λ.π.). Οἱ Περιφερειακὲς Διοικήσεις συντονίζουν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περιφερειακῶν προγραμμάτων γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κυβερνήσεως, πάντοτε μέσα στὸ πλαίσιον ποὺ ἔχει προταθῆ ἀπὸ τὸ συνολικὸν πρόγραμμα τῆς ΕΣΟΚΑ καὶ τὴν νομοθεσίαν τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλῶν.

iii. Γιὰ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἔλεγχον ὄλων τῶν ἔθνικῶν ἐπιχειρηματικῶν μονάδων.

ε/ Οἱ Περιφερειακὲς Διοικήσεις εἶναι ὑπεύθυνες γιὰ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἔλεγχον τῶν περιφερειακῶν ἐπιχειρήσεων, γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περιφερειακοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως, γιὰ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀγροτι-

κῶν κοινοπραξιῶν τῆς περιφέρειας καὶ γιὰ τοπικὴ ἀσφάλεια.

Οἱ Περιφερειακὲς Διοικήσεις ἐπιβλέπονται μὲ τὴν σειρά τους καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ τὰ Περιφερειακὰ Συμβούλια εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς εὐθύνης των, καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση στὴν ἐκτέλεσι τοῦ περιφερειακοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως.

ζ/ Τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια εἶναι ὑπεύθυνα γιὰ τὴν ἐπιβλεφὴ καὶ τὸν ἐλεγχὸ τῶν τοπικῶν ἐπιχειρηματικῶν μονάδων καὶ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ κοινοτικοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως. Μὲ τὴν σειρά τους, τὰ συμβούλια, ἐπιβλέπονται ἀπὸ τὶς Περιφερειακὲς Διοικήσεις καθῶς, φυσικὰ, καὶ ἀπὸ τὸν κληθυσμὸ τῆς Κοινότητος.

7/ Οἱ ἐργάτες διοικοῦν τὶς σοσιαλιστικοποιημένες ἐπιχειρήσεις, εἴτε εἶναι κρατικῆς, εἴτε περιφερειακῆς, εἴτε Κοινοτικῆς ἰδιοκτησίας. Εἶναι αὐτονόητο ὅτι οἱ γεωργικὲς κοινοπραξίες θὰ εἶναι ἐπίσης αὐτοδιοικητές. Ἡ πραγματοποίηση τῶν προγραμματικῶν σκοπῶν τῆς ΒΣΟΚΑ απαιτεῖ ταυτόχρονα, ἐπιβλεφὴ, καθυστέρηση καὶ ἐλεγχὸ ἀπὸ τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια (κοινοτικὲς ἐπιχειρήσεις) τὴν Περιφερειακὴ Διοίκησι (περιφερειακὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς) ὡς καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση (ἐθνικὲς ἐπιχειρήσεις).

8/ Οἱ ἐργάτες σχηματίζουν Συνδικαλιστικὰ σώματα ἀνάλογα πρὸς τοὺς τομεῖς μέσα στὸ πλαίσιο κάθε Περιφέρειας. Οἱ Περιφερειακὲς τοὺς Διοικήσεις ἐλέγχουν Ἐθνικὲς Διοικήσεις. ἔχουν τὸ δικαίωμα ἀπεργίας, ἰδίως ὅταν ἀπειλεῖται τὸ δικαίωμά τους αὐτοδιοικήσεως, ἢ ὅταν ὑπάρχει πρόβλημα ἄνισης πληρωμῆς μεταξὺ περιφερειῶν.

9/ Τὸ Ἐργατικὸν Δικαίωσόν εἶναι αὐτοκυβέρνητο. Ἡ δομὴ του, ἐπιμέριση καὶ λειτουργία του καθορίζονται ἀπὸ τὸ ΑΣΕΑ. Μὲ ἀπόφασι πλειοψηφίας δύο τρίτων ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ΒΣΟΚΑ καὶ τῆς Βουλῆς μπορεῖ νὰ γίνῃ παρέμβασι καὶ νὰ μεταβληθῇ ἡ σύνθεσι τοῦ ΑΣΕΑ μεταξὺ τῶν περιόδων συγκαλήσεως τῶν Κοινοτικῶν Συμβούλιων.

10/ Ἡ Περιφερειακὴ Πολιτοφυλακὴ Διοικεῖται ἀπὸ τὴν Περιφερειακὴ Διοίκησι καὶ εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὴν περιφερειακὴ ἀσφάλεια. Ἡ Κυβέρνησι δὲν διαθέτει δική της Πολιτοφυλακὴ ἢ ἀστυνομικὴ δύναμι. Συντονίζει τὴν λειτουργία τῶν περιφερειακῶν πολιτοφυλακῶν μέσω τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων μέχρι τοῦ σημείου ποὺ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια.

11/ Οἱ Ἐνοπλες Δυνάμεις ἀνήκουν στὸ ἔθνος καὶ τὸν λαὸ καὶ ὑπόκεινται στὴν ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς.

12/ Κάθε περιφέρεια ἔχει μιὰ μονάδα Ἐφεδρικῆς Ἐθνοφρουρῆς. Ὅλοι οἱ πολῖτες μιᾶς ὁρισμένης ομάδας ἠλικίων ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνήκουν στὴν Ἐθνοφρουρά ἐντὸς ἂν ἀκατάστανται γιὰ λόγους ὑγείας. Οἱ μονάδες Ἐθνοφρουρῆς ὄλων τῶν Περιφερειῶν ἀποτελοῦν ἕνα ἐνοικοιμημένον σύστημα ποὺ διοικεῖται ἀπὸ τὸ ΑΣΕΑ. Ἡ Ἐθνοφρουρά εἶναι ὑπεύθυνη γιὰ τὴν προστασία τοῦ Συντάγματος στὴν περίπτωσι βίας πρὸς τὴν προστασί του. Σὲ περίοδο πολέμου, ἡ Ἐθνοφρουρά ἐνοσηματώνεται στὶς Ἐνοπλες Δυνάμεις.